

[Nør Christensen]

kan og skal bedømmes fra begge sider, herunder især fra dommernes. Men som sagt er vi parat til en nærmere drøftelse af dette under udvalgsarbejdet.

Vi er naturligvis også i CD enige i, at isolationen skal være så kortvarig som overhovedet muligt, og for at isolation af varetægtsfængslede kan være så kort som overhovedet muligt, kræver det altså, at man også er villig til den forøgede mandskabsstyrke inden for politietaten.

Vi kan, for så vidt angår VS' forslag om ophævelse af retshåndhævelsesarresten, afvise dette, men det siger sig selv, at der ikke er nogen som helst ordentlige mennesker, der jubler eller slår kraftspring ved at sætte en person under varetægt eller arrest indtil domfældelsen. Det kan synes at være banalt at nævne det, men jeg finder, der er grund til at få det slået fast.

I øvrigt vil jeg sige om de bemærkninger, som følger lovforslaget, at jeg er helt enig med forslagsstillerne, når de klart tilkendegiver, at varetægtsfængsling ikke kan undværes eller i hvert fald næppe kan undværes. At der i tidens løb er gjort forsøg på at afbøde disse ting, kan vi kun glæde os over.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til samtidig at beklage, at man har nedsat institutionspladserne for så vidt angår surrogatmulighederne for de unge mellem 15 og 18 år.

Af de bemærkninger, der i øvrigt følger lovforslaget fra VS, fremhæves det, at et flertal i straffe- og retsplejeudvalget undtagen justitsministeriets og politiets repræsentanter mener, at der er tale om at foregribe en straf. Det kunne man måske godt tage en længere diskussion om, og det har der vel også været gjort i dag, men jeg skal blot indskrænke mig til at konstatere, at vi ikke kan undvære den såkaldte retshåndhævelsesarrest. At denne bestemmelse ikke var med i den oprindelige retsplejelov, kan vi ikke gøre noget ved. Vi skal i øvrigt gøre opmærksom på, at samfundet jo hele tiden udvikler sig. Derfor er det nødvendigt, at vi følger med.

Blandt de øvrige bemærkninger fremhæves det, at de seks unge mennesker, som kunne fængsles uden dom under de almindelige regler, altså retshåndhævelse, bare er et bevis på, at man også her er med i en udvikling, som vi skal følge op.

Der er i øvrigt tvivl hos flertallet i retsplejeudvalget, for jeg har bemærket, at der i en del af svarene er tilkendegivet nogle beklagelser over, at der ikke har været den tilstrækkelige tid til at gennemgå og få disse svar drøftet på et tilstrækkelig forsvarligt grundlag.

Knud Lind (FP):

Justitsministeren har fremsat et lovforslag om ændring af både retsplejeloven og færdselsloven. Der er flere meget vigtige emner, som er blandet godt sammen i én surdej, alt under én hat. Det er lidt synd, fordi nogle af emnerne godt kunne bære et lovforslag for sig selv, idet de hver især er ret omfangsrige. Medmindre justitsministeren på forhånd har skaffet sig et klart flertal for lovforslaget som helhed med alle dets aspekter, må det derfor undre én, at ministeren blander så mange kontroversielle emner sammen, i særdeleshed når man har læst forhandlingerne fra tidligere, og når man hører socialdemokratiets ordfører i dag.

Fremskridtspartiet vil derfor foreslå, at man splittede forslaget op i to eller tre forslag. Fremskridtspartiet kan se, at der er nogle gode ting i lovforslaget, som giver mulighed for en drøftelse senere hen, men der er også ting, som vi ikke kan gå ind for. Forslaget har bl.a. til formål at opnå en bedre udnyttelse af retsvæsenets ressourcer såvel i anklagemyndigheden som ved domstolene. Forslaget tilsigter endvidere en væsentlig begrænsning i anvendelse af isolation af varetægtsarrestanter dels ved at nedbringe isolationshyppigheden, dels ved en afkorting af isolationstiderne. Endelig tager forslaget sigte på at udvide adgangen til varetægtsfængsling i visse kvalificerede sager om vold mod sagsløse.

Man kan sætte et stort spørgsmålstejn ved, om begrænsningen af isolationstiderne vil medføre en bedre udnyttelse af anklagemyndighedens ressourcer; tværtimod vil det betyde yderligere ressourcekrævende arbejde inden for anklagemyndigheden, ligesom det vil være en krænkelse af retsbevidstheden i form af lavere opklaringsprocent, som i forvejen i gennemsnit på landsplan ligger på ca. 20-23 pct.

Det er også rigtigt, når et mindretal i udvalget, anklagemyndighedens og politiets re-